

Europeiska
kommissionen

#SOTEU

TILLSTÅNDET I UNIONEN

TAL 2021

AV URSULA VON DER LEYEN

ATT STÄRKA UNIONENS SJÄL

Inledning

Herr talman,
Ärade ledamöter,

Många känner att deras liv har stått på paus medan utvecklingen i världen har snabbspolats.

Ibland är det svårt att ta till sig hur snabbt utvecklingen går och hur enorma utmaningarna är.

Detta har också varit en tid av självrannsakan. Det gäller både dem som har omvärderat sina egna liv och de bredare debatterna om vaccindelning och gemensamma värden.

Men när jag ser tillbaka på året som gått och på tillståndet i unionen i dag, ser jag en stark själ i allt vi gör.

Det var Robert Schuman som sa: *Europa behöver en själ, ett ideal, och den politiska viljan att tjäna detta ideal.*

Under de senaste tolv månaderna har dessa ord väckts till liv i Europa.

Under den största globala hälsokrisen på ett århundrade har vi valt att jobba tillsammans och sett till att varje del av Europa har fått samma tillgång till livräddande vacciner.

Under den djupaste ekonomiska krisen på flera årtionden har vi valt att jobba tillsammans genom NextGenerationEU.

Och under planetens allvarligaste kris någonsin har vi återigen valt att jobba tillsammans genom den europeiska gröna given.

Vi har gjort det tillsammans, som kommissionen, som parlamentet, som de 27 medlemsländerna. Som ett Europa. Och det kan vi känna oss stolta över.

Men coronans tid är inte förbi.

Pandemin dröjer sig kvar och det finns fortfarande mycket sorg i vårt samhälle. Det finns hjärtan som aldrig kan lagas, levnadshistorier som aldrig fick berättas klart och en tid som våra ungdomar aldrig kan få tillbaka. Vi står inför nya och varaktiga utmaningar i en värld som delvis återhämtar sig och delvis bryts sönder.

Utan tvekan kommer nästa år att bli ytterligare ett karaktärsprov.

Men jag tror att det är i prövningens stund som ens sinnelag – ens själ – verkligen kommer fram.

När jag ser på vår union vet jag att Europa kommer att klara denna prövning.

Och det som ger mig tillförsikt är inspirationen från Europas ungdomar.

För våra ungdomar visar vad empati och solidaritet innebär.

De är övertygade om att vi har ansvar för planeten.

Och samtidigt som de oroar sig för framtiden är de fast beslutna att göra den bättre.

Vår union blir starkare ju mer den liknar vår nästa generation: eftertänksam, beslutsam och omtänksam. Förankrad i sina värden och modig i sina handlingar.

Denna anda kommer att vara viktigare än någonsin under de kommande tolv månaderna. Detta är huvudbudskapet i den avsiktsförklaring jag i morse sände till talman David Sassoli och premiärminister Janez Janša för att sammanfatta våra prioriteringar för nästa år.

ETT EUROPA SOM FÖRENAS I MOTGÅNG OCH I ÅTERHÄMTNING

Ärade ledamöter,

Under en pandemi är ett år en lång tid.

När jag för tolv månader sedan stod framför er visste jag inte när – eller ens om – vi skulle få ett säkert och verkningsfullt vaccin mot covid-19.

Men i dag, trots all kritik vi har fått, hör EU till de ledande i världen.

Över 70 % av alla vuxna i EU är fullvaccinerade. Vi är de enda som har delat hälften av sin vaccinproduktion med resten av världen. Vi har levererat över 700 miljoner vaccindoser till Europas folk, och ytterligare över 700 miljoner doser till resten av världen, till mer än 130 länder.

Vi är den enda regionen i världen som har lyckats med det.

En pandemi är ett maraton, inte en sprintsträcka.

Vi har följt vetenskapen.

Vi har infriat våra löften till Europa. Vi har infriat våra löften till världen.

Vi har gjort det på rätt sätt, eftersom vi har gjort det på det europeiska sättet. Och det har fungerat!

Men medan vi har all anledning att känna tillförsikt har vi ingen anledning att slå oss till ro.

Vår första – och mest akuta – prioritering är att påskynda vaccinationerna i världen.

Mindre än 1 % av världens alla vaccindoser har getts i låginkomstländer. Det är uppenbart hur stor denna orättvisa är och **hur akut problemet är**. Detta är en av de stora geopolitiska frågorna i vår tid.

Team Europe investerar en miljard euro för att öka produktionskapaciteten för mRNA-vacciner i Afrika. Vi har redan åtagit oss att dela 250 miljoner doser.

Jag kan i dag meddela att kommissionen kommer att donera ytterligare 200 miljoner doser fram till mitten av nästa år.

Detta är en investering i solidaritet – men också i global hälsa.

Den andra prioriteringen är att fortsätta våra ansträngningar här i Europa.

Vi ser oroande skillnader mellan vaccinationsgraderna i vår union.

Så vi måste hålla tempot uppe.

Och Europa är berett. Vi har säkrat ytterligare 1,8 miljarder doser. Detta räcker för oss och vårt grannskap när vi behöver boosterdosor. Låt oss göra allt vi kan för att se till att detta inte ska bli de ovaccinerades pandemi.

Den slutliga prioriteringen är att stärka vår pandemiberedskap.

I fjol sa jag att det var dags att bygga en europeisk hälsounion. **I dag skrider vi till handling. Vi föreslår att Hera, EU-myndigheten för insatser vid hälsokriser, ska komma igång.**

Hera blir en stor tillgång för snabbare och bättre hantering av hälsohot.

Vi har innovationsförmåga, forskningskapacitet och kunskaper inom den privata sektorn, och vi har kompetenta myndigheter i EU-länderna. Och nu måste vi få allt detta att samspela, däribland genom enorma investeringar.

Så jag föreslår ett **nytt forskningsuppdrag för hälsoberedskap och resiliens** för hela EU. Och det bör understödjas av investeringar från Team Europe på 50 miljarder euro fram till 2027.

För att se till att inget virus någonsin ska förvandla en lokal epidemi till en global pandemi. Man kan inte få bättre avkastning på sina investeringar än så.

Ärade ledamöter,

Arbetet med den europeiska hälsounionen är ett stort steg framåt. Och jag vill tacka er i parlamentet för ert stöd.

Vi har visat att när vi agerar tillsammans kan vi agera snabbt.

Ta EU:s digitala covidintyg som exempel:

I dag har över 400 miljoner intyg utfärdats i hela Europa. 42 länder i fyra världsdelar har anslutit sig.

Vi föreslog det i mars.

Ni drev fram det!

Tre månader senare var det i bruk.

Tack vare denna gemensamma insats gjorde Europa det, medan resten av världen diskuterade det.

Vi har gjort många saker på rätt sätt. På kort tid skapade vi Sure-instrumentet. Genom detta har över 31 miljoner arbetare och 2,5 miljoner företag fått stöd i hela Europa.

Vi har lärt oss av våra tidigare erfarenheter, från de gånger vi var alltför oeniga och långsamma.

Och skillnaden är slående. Förra gången tog det åtta år för euroområdet BNP att nå samma nivå som före krisen.

Den här gången förväntar vi oss att 19 länder redan i år ska vara tillbaka på samma nivå som före pandemin, medan resten ska vara tillbaka nästa år. **Under det senaste kvartalet var tillväxten i euroområdet högre än i både USA och Kina.**

Men detta är bara början. Och lärdomarna från finanskrisen bör fungera som avskräckande exempel. Då tog Europa ut segern i förskott och vi fick betala ett högt pris för detta. Vi kommer inte att upprepa samma misstag.

Den goda nyheten är att vi genom NextGenerationEU nu investerar både i kortsiktig återhämtning och långsiktigt välstånd.

Vi kommer att åtgärda strukturella brister i vår ekonomi, genom exempelvis arbetsmarknadsreformer i Spanien, pensionsreformer i Slovenien och skattereformer i Österrike.

Vi kommer att investera som aldrig förr i 5G-nätet och fiberoptiska nätverk. Men investeringarna i digital kompetens är lika viktiga. Denna uppgift kräver ledarnas uppmärksamhet och en strukturerad dialog på högsta nivå.

Våra åtgärder ger en tydlig riktning både till marknaden och till investerarna.

Men när vi ser framåt måste vi också ta hänsyn till hur krisen har förändrat vår ekonomi, från den ökade skuldsättningen till de ojämna effekterna på olika sektorer och de nya sätten vi arbetar på.

För att göra detta kommer kommissionen att återuppta diskussionen om översynen av den ekonomiska styrningen inom de närmsta veckorna. Målet är att i god tid före 2023 skapa samsyn om vilken väg vi ska ta.

Ärade ledamöter,

Snart fyller EU:s inre marknad 30 år. I 30 år har den bidragit till att skapa framsteg och välfärd i Europa.

I början av pandemin försvarade vi den mot såväl erosion som fragmentering. Under återhämtningen fungerar den inre marknaden som motor för att skapa bra jobb och stärka vår konkurrenskraft.

Detta är särskilt viktigt på den digitala inre marknaden.

Under det gångna året har vi lagt fram genomgripande förslag.

För att begränsa de stora plattformarnas grindvaksposition.

För att förstärka dessa plattformars demokratiska ansvar.

För att främja innovation.

För att ta vara på de möjligheter som artificiell intelligens skapar.

Digitaliseringen är avgörande för om vi ska lyckas eller inte. Och EU-länderna håller med om detta. Anslagen till digitaliseringen i NextGenerationEU kommer till och med att vara högre än 20 %-målet.

Detta visar på vikten av att investera i Europas tekniska suveränitet. Vi måste påskynda arbetet med att utforma vår digitala omställning i enlighet med våra egna regler och värden.

Låt mig särskilt nämna halvledare, dessa små komponenter som får allt att fungera, från smarta telefoner och elsparkcyklar till tåg och hela smarta fabriker.

Digital teknik fungerar inte utan halvledarchip. Just nu har vi hela produktionslinjer som går med begränsad hastighet – trots att efterfrågan har ökat – på grund av bristen just på halvledare.

Men medan den globala efterfrågan har stigit i raketfart har Europas andel av hela värdekedjan, från utformning till tillverkningskapacitet, minskat. Vi är beroende av avancerade halvledarchip tillverkade i Asien.

Så detta handlar inte bara om vår konkurrenskraft. Det handlar också om teknisk suveränitet. Så låt oss lägga allt vårt fokus på detta.

Vi kommer att lägga fram en ny rättsakt om europeiska halvledarchip. Vi måste koppla samman vår forskning i världsklass och vår kapacitet att utforma och testa komponenter. Vi måste samordna investeringar på europeisk och nationell nivå längs hela värdekedjan.

Målet är att vi tillsammans ska skapa ett europeiskt ekosystem för avancerade halvledarchip, som inkluderar tillverkning. På detta sätt kan vi öka vår försörjningstrygghet och utveckla nya marknader för banbrytande europeisk teknik.

Ja, det är en skrämmande stor uppgift. Och jag vet att vissa påstår att det är omöjligt.

Men de sa samma sak om Galileo för 20 år sedan.

Och se vad som hände. Vi lyckades. I dag används data från europeiska satelliter i navigationssystemen i över 2 miljarder smarta telefoner i hela världen. Vi är världsledande.

Så låt oss återigen vara djärva, och denna gång satsa på halvledare.

Ärade ledamöter,

Pandemin har lämnat djupa spår – som i mycket hög grad påverkar den sociala marknadsekonomin.

Alla stod vi där, kväll efter kväll – i fönstret eller vid ytterdörren – och applåderade personalen som arbetade i frontlinjen.

Vi kände alla hur beroende vi var av dessa människor. De som uppoffrade sig – med låg lön, undermåligt skydd och bristande säkerhet.

Applåderna har kanske klingat av men kraften i våra känslor får inte avta.

Det är därför som det är så viktigt att genomföra **den europeiska pelaren för sociala rättigheter**.

Det handlar om anständiga jobb, rättvisa arbetsvillkor, bättre hälso- och sjukvård och bra balans mellan arbete och privatliv.

Om det är något vi har lärt oss av pandemin så är det hur värdefull tiden är. Och det finns ingen tid som är så dyrbar som den vi tillbringar med våra närmaste.

Därför föreslår vi en ny europeisk vårdstrategi.

För att alla män och kvinnor ska kunna få bästa möjliga vård och hitta bästa möjliga balans i livet. Men social rättvisa är inte bara en fråga om tid utan också en fråga om rättvis beskattning.

I vår sociala marknadsekonomi är det bra att företagen går med vinst. *Men om de går med vinst* är det tack vare kvaliteten på vår infrastruktur, våra sociala trygghetssystem och våra utbildningssystem.

Det minsta man kan begära då är att de betalar sin andel. Därför kommer vi att fortsätta kampen mot skatteflykt och skattefusk.

Vi kommer att föreslå en lag med fokus på vinster som göms undan i skalbolag. Vi ska göra allt för att få igenom en historisk global överenskommelse om en minimiskattenivå för företag.

Att betala korrekt skatt är inte bara en fråga om offentliga finanser, utan framför allt en fråga om rättvisa.

Ärade ledamöter,

Vi har alla gynnats av de grundläggande principerna i den europeiska sociala marknadsekonomi. Och vi måste se till att nästa generation kan bygga upp sin framtid.

Vi har framför oss en ung generation som är högutbildade, ytterst begåvade och starkt motiverade. En generation som har offrat så mycket för att trygga andras säkerhet.

Ungdomstiden är – normalt sett – en tid för att utforska världen. Man skaffar sig nya erfarenheter. Man får vänner för livet. Man hittar sin egen väg. Men vad är det vi har begärt av dagens ungdomar? Att hålla avstånd till andra, att leva i ett nedstängt samhälle och att få distansundervisning. I över ett års tid.

Allt som vi gör – från den gröna given till NextGenerationEU – gör vi för att trygga deras framtid.

Det är också därför NextGenerationEU måste finansieras genom de nya egna medel som vi håller på att utforma.

Men vi måste också undvika att orsaka nya sprickor. För Europa behöver alla sina ungdomar.

Vi måste stötta dem som faller igenom skyddsnetets maskor. Som inte har något jobb. Som inte utbildar sig.

För deras skull **ska vi erbjuda ett nytt program – ALMA.**

ALMA ska ge dessa ungdomar möjlighet att under en tid få prova på att arbeta i ett annat medlemsland.

För även de förtjänar att få uppleva något som liknar Erasmus. Att få skaffa sig kompetens, knyta kontakter och skapa sin egen europeiska identitet.

Men om vi vill utforma unionen med de unga som förebild, måste de också få vara med och utforma Europas framtid. Unionen ska ha en själ och en vision som de unga kan ta till sig.

Så som Jacques Delors en gång uttryckte det: *Hur ska vi kunna skapa ett Europa om de unga inte ser det som ett kollektivt projekt och en bild av sin egen framtid?*

Det är därför vi kommer att föreslå att 2022 ska bli Europaåret för ungdomar. Ett år som ska ägnas åt att värdesätta och uppskatta de unga som har offrat så mycket för andra. Det är de unga som ska leda diskussionerna under konferensen om Europas framtid.

Det är deras framtid och därför ska det vara deras konferens.

Och precis som vi sa i början av vår mandatperiod ska kommissionen vara beredd att följa upp det som konferensens deltagare beslutar.

ETT EUROPA SOM TAR GEMENSAMT ANSVAR

Ärade ledamöter,

Detta är en generation med samvete. De manar oss att gå längre och snabbare för att hantera klimatkrisen.

Och sommarens händelser räcker som förklaring. Vi har sett översvämningar i Belgien och Tyskland. Och skogsbränder som har härjat från Grekland till Frankrike.

Och om vi inte tror våra ögon måste vi ändå tro på vetenskapen.

FN publicerade nyligen rapporten från IPCC, den mellanstatliga panelen för klimatförändringar. Det är den främsta auktoriteten när det gäller *forskning* om klimatförändringarna.

Rapporten lämnar inget utrymme för tvivel. Klimatförändringarna orsakas av människan. Men eftersom de orsakas av människan kan vi göra något åt dem.

Det här hörde jag nyligen: **Det blir varmare. Det beror på oss. Vi är säkra på det. Det är inte bra. Men vi kan fixa det.**

Och den förändringen pågår redan.

I Tyskland registrerades under första halvåret i år fler elfordon än dieselbilar. Polen är nu EU:s främsta exportör av bilbatterier och elbussar. För att inte nämna **initiativet för ett**

nytt europeiskt Bauhaus som medförde en explosion av kreativitet hos arkitekter, formgivare och ingenjörer över hela EU.

Helt klart är någonting på gång.

Och det är det som den europeiska gröna given handlar om.

I mitt tal förra året presenterade jag vårt mål om en utsläppsminskning på minst 55 % till 2030.

Sedan dess har vi tillsammans omsatt vårt klimatmål i rättsliga skyldigheter.

Och vi är den första större ekonomin som har skapat omfattande lagstiftning för att få det gjort.

Ni har sett de komplicerade detaljerna. Men målet är enkelt. Vi ska se till att det kostar att förorena. Vi ska använda ren energi. Vi ska ha smartare bilar och renare flygplan.

Och vi ska se till att högre klimatambitioner också innebär högre sociala ambitioner. **Det här måste bli en rättvis grön omställning. Det är därför vi har föreslagit en ny social klimatfond** som ska motverka energifattigdomen som 34 miljoner människor redan lider av i EU.

Jag räknar med att såväl parlamentet som medlemsländerna ska följa åtagandena och nå våra ambitiösa mål.

När det gäller klimatförändringarna och miljökrisen **kan Europa göra mycket**. Och vi kommer att stödja andra. Jag är i dag stolt över att **tillkänna att EU kommer att fördubbla sin externa finansiering för biologisk mångfald**, särskilt i de mest utsatta länderna.

Men Europa kan inte lösa problemen på egen hand.

COP26 i Glasgow kommer att bli ett sanningens ögonblick för världssamfundet.

Större ekonomier – från USA till Japan – har fastställt mål för klimatneutralitet till 2050 eller kort därefter. Dessa mål måste underbyggas med konkreta planer i god tid före mötet i Glasgow. Eftersom de nuvarande åtagandena till 2030 inte räcker för att begränsa den globala uppvärmningen till högst 1,5 °C.

Alla länder har ett ansvar!

Målen som president Xi Jinping har fastställt för Kina är uppmuntrande. Men vi uppmanar nu Kina att visa prov på samma ledarskap när det gäller att fastställa hur landet ska uppnå dessa mål. Världen skulle bli lättad om Kina visade att de kan nå sin högsta utsläppsnivå i mitten av detta decennium – för att sedan minska användningen av fossila bränslen både hemma och i utlandet.

Även om alla länder har ett ansvar har de större ekonomierna en särskild förpliktelse gentemot de *minst* utvecklade och *mest* utsatta länderna. **Klimatfinansiering** är viktigt för dem – både för att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarnas effekter.

I Mexiko och Paris åtog sig de stora ekonomierna att tillhandahålla 100 miljarder dollar per år fram till 2025 till de minst utvecklade och mest utsatta länderna.

Vi håller vårt löfte. **Team Europe bidrar med 25 miljarder dollar per år.** Men det finns andra som fortfarande gör långt ifrån tillräckligt för att vi ska nå det globala målet.

Om alla drar sitt strå till stacken kommer chanserna att lyckas i Glasgow att öka.

Mitt budskap i dag är att EU är redo att göra mer. **Vi kommer nu att föreslå ytterligare 4 miljarder euro för klimatfinansiering fram till 2027.** Men vi förväntar oss att USA och våra partner också ökar sin insats.

Om vi – USA och EU – tillsammans kan fylla luckorna i klimatfinansieringen ger det en stark signal om globalt ledarskap på klimatområdet. Det är dags att skrida till handling.

Ärade ledamöter,

Ledarskapet på klimatområdet och inom ekonomin är centralt för Europas globala och säkerhetsmässiga mål.

Det återspeglar också ett större skifte på den globala arena i en tid av omställning till en ny världsordning.

Vi är på väg in i en **ny era av extrem konkurrens.**

En era då en del gör vad som helst för att få inflytande: från löften om vaccin och lån med hög ränta, till missiler och felaktig information.

En era av regional rivalitet då stormakter åter riktar sin uppmärksamhet mot varandra.

Den senaste tidens händelser i Afghanistan är inte anledningen till denna förändring – men de är ett symptom på den.

Jag vill först och främst vara tydlig: **Vi stöder det afghanska folket.** Kvinnor och barn, åklagare, journalister och människorättsförsvarare.

Jag tänker särskilt på de kvinnliga domare som nu tvingas gömma sig för de män som de tidigare har satt i fängelse. Dessa domare har utsatts för fara på grund av sitt bidrag till rättsväsendet och rättsstatsprincipen. Vi måste stödja dem och vi ska samordna alla insatser med medlemsländerna för att få dem i säkerhet.

Och vi måste fortsätta att stödja alla afghaner i landet och i grannländerna. Vi måste göra allt för att avvärja den påtagliga risken för en större hungersnöd och humanitär katastrof.

Och vi kommer att göra vår del. Vi kommer att öka vårt humanitära bistånd till Afghanistan med 100 miljoner euro.

Det ska ingå i ett nytt, mer omfattande afghanskt stödpaket som vi ska presentera under de kommande veckorna och som ska omfatta alla våra insatser.

Ärade ledamöter,

Det var mycket smärtsamt för familjerna till alla dem som tjänstgjort i Afghanistan och som mist sina liv där att bevittna händelseutvecklingen i landet.

Vi vill hedra de militärer, diplomater och biståndsarbetare som offrat sina liv.

För att säkerställa att deras insatser inte ska ha varit förgäves måste vi fundera över hur uppdraget kunde sluta så abrupt.

Det finns mycket besvärliga frågor som de allierade måste hantera inom Nato.

Men det finns helt enkelt ingen fråga som rör säkerhet och försvar där svaret är *mindre* samarbete. Vi måste investera i vårt gemensamma partnerskap och dra nytt av varje parts unika styrkor.

Det är därför vi samarbetar med generalsekreterare Jens Stoltenberg om en ny gemensam förklaring för EU och Nato, som ska läggas fram före årets slut.

Men det är bara en sida av ekvationen.

Europa kan – och bör förstås – ha möjligheten och viljan att göra mer på egen hand. Men om vi ska göra mer måste vi först förklara varför. Jag ser tre typer av anledningar.

För det första måste vi skapa stabilitet i vårt grannskap och även i andra regioner

Vi är sammanlänkade med omvärlden genom smala sund, stormiga hav och vidsträckta landgränser. Eftersom Europas geografi ser ut som den gör är vi mycket medvetna om att kriser som inte i rätt tid hanteras på plats kan komma till oss.

För det andra utvecklas den typ av hot vi möts av snabbt: från hybridattacker och cyberattacker till den ökande kapprustningen i rymden.

Disruptiv teknik har varit en utjämnande faktor när det gäller hur makt i dag kan användas av skurkstater eller icke-statliga grupper.

Man behöver inte längre arméer och missiler för att orsaka massförstörelse. Det går att lamslå industrianläggningar, lokala förvaltningar och sjukhus – allt som behövs är en vanlig laptop. Man kan också störa en helt valförfarande med en smart telefon och en internetuppkoppling.

Den **tredje** anledningen är att EU är en unik säkerhetsgarant. Det kommer att finnas uppdrag där Nato och FN inte deltar, men där EU bör göra det.

Ute på fältet arbetar våra militärer tillsammans med poliser, jurister och läkare, med biståndsarbetare och människorättsförsvarare, med lärare och ingenjörer.

Vi kan kombinera militära och civila insatser, tillsammans med diplomatiska insatser och utvecklingsbistånd, och vi har lång erfarenhet av att skapa och bevara fred.

De goda nyheterna är att vi under de senaste åren har börjat bygga upp ett europeiskt försvarsekosystem.

Men vad vi behöver är en europeisk försvarsunion.

Under de senaste veckorna har det pågått många diskussioner om insatsstyrkor. Om vilken typ och hur många som behövs: stridsgrupper eller EU-insatsstyrkor.

Detta är utan tvekan en del av debatten – och jag tror att det kommer att vara en del av lösningen.

Men en mer grundläggande fråga är varför detta inte har fungerat tidigare.

Man kan ha de mest avancerade styrkorna i världen men om man aldrig är beredd att använda dem – vad är de då till för nytta?

Det som har hållit tillbaka oss så här långt är inte bara en brist på kapacitet – utan bristen på politisk vilja.

Och om vi utvecklar denna politiska vilja finns det mycket som vi kan göra på EU-nivå.

Låt mig ge tre konkreta exempel:

För det första måste vi bygga en grund för kollektivt beslutsfattande – alltså det man kan kalla lägesuppfattning.

Vi når inte våra mål om medlemsländer som är verksamma i samma region inte delar med sig av sin information på europeisk nivå. Det är mycket viktigt att vi förbättrar underrättelsesamarbetet.

Men det handlar inte bara om underrättelser i snäv bemärkelse.

Det handlar om att föra samma kunskap från olika tjänstegrenar och från olika källor. Från rymden och från utbildare av polistjänstemän, från öppna källor och från utvecklingsorgan. Deras arbete ger oss en unik bredd och djupgående kunskaper.

Kunskapen finns där!

Men vi kan bara använda den för att fatta välgrundade beslut om vi har en fullständig bild. Och detta är för närvarande inte fallet. Vi har kunskapen men den hänger inte ihop. Informationen är fragmenterad.

Därför skulle unionen kunna överväga att inrätta sitt eget gemensamma centrum för lägesuppfattning för att samla all information.

Och vara bättre förberedd, fullt informerad och redo att fatta beslut.

För det andra måste vi förbättra interoperabiliteten. Därför investerar vi redan i gemensamma europeiska plattformar, för allt från stridsflygplan till drönare och cyberteknik.

Men vi måste fortsätta att tänka på nya sätt att utnyttja alla möjliga synergier. Ett exempel skulle kunna vara att införa momsbefrielse vid köp av försvarsmateriel som utvecklats och tillverkats i Europa.

Detta skulle inte bara öka vår interoperabilitet utan också minska det beroende vi lider av i dag.

För det tredje kan vi inte tala om försvar utan att nämna cyberteknik. Om allting är uppkopplat kan allting bli hackat. Eftersom resurserna är knappa måste vi förena våra krafter. Och vi bör inte nöja oss med att hantera cyberhoten, utan även sträva efter att bli världsledande på cybersäkerhetsområdet.

Det borde vara här i Europa som cyberförsvarsverktygen utvecklas. Det är därför vi behöver en **europeisk politik för cyberförsvar**, som innefattar lagstiftning om gemensamma standarder genom en **ny rättsakt om europeisk cyberresiliens**.

Så det finns mycket vi kan göra på EU-nivå. Men även medlemsländerna behöver göra mer.

Till att börja med behövs en gemensam bedömning av de hot vi står inför och en gemensam strategi för att hantera dem. Den **strategiska kompass** som är på gång utgör en viktig milstolpe i denna diskussion.

Och vi måste besluta hur vi kan utnyttja alla möjligheter som redan finns i fördraget.

Det är därför president Emmanuel Macron och jag kommer att anordna ett **toppmöte om Europas försvar** under det franska ordförandeskapet i rådet.

Det är dags för Europa att ta steget upp till nästa nivå.

Ärade ledamöter,

I en värld med ökade motsättningar skyddar man sina intressen inte bara genom att försvara sig själv.

Det handlar om att bygga starka och pålitliga partnerskap. Partnerskap är inte någon lyxvara utan de är avgörande för vår framtida stabilitet, säkerhet och välmåga.

Arbetet börjar med att vi fördjupar förbindelserna med våra närmaste allierade.

Tillsammans med USA kommer vi att utveckla vår nya agenda för globala förändringar, med allt från det nya **handels- och teknikrådet** till folkhälsosäkerhet och hållbarhet.

EU och USA kommer alltid att vara starkare – tillsammans.

Detsamma gäller våra **grannar på västra Balkan**.

Före månadens slut kommer jag att resa till regionen för att tydlig signalera vårt engagemang för anslutningsprocessen. **Det är vi skyldiga alla de unga människor i regionen som tror på en europeisk framtid.**

Därför ökar vi stödet genom vår nya ekonomi- och investeringsplan, som uppgår till omkring en tredjedel av regionens BNP. Eftersom en investering i västra Balkans framtid är en investering i EU:s framtid.

Vi kommer att fortsätta att investera i våra partnerskap i vårt grannskap, och göra allt från att intensifiera vårt engagemang i det östliga partnerskapet till att genomföra den nya agendan för Medelhavsområdet och fortsätta arbetet med de olika aspekterna av våra förbindelser med Turkiet.

Ärade ledamöter,

Om Europa ska bli en mer aktiv global aktör måste vi fokusera på nästa generation av partnerskap.

I det sammanhanget utgör **dagens nya strategi för EU och regionen Indiska oceanen/Stilla havet en milstolpe**. Strategin återspeglar regionens växande betydelse för vårt välstånd och vår säkerhet. Men också det faktum att autokratiska regimer utnyttjar regionen för att försöka öka sitt inflytande.

Europa måste öka sin närvaro och vara mer aktivt i regionen.

Så vi kommer att arbeta tillsammans för att fördjupa handelsförbindelserna, stärka de globala leveranskedjorna och utveckla nya investeringsprojekt för grön och digital teknik.

Detta är en mall för hur Europa kan omforma sin modell för att länka samman världen.

Vi är bra på att finansiera vägar. Men det är inte meningsfullt för Europa att bygga en perfekt väg mellan en kinesiskägd koppargruva och en kinesiskägd hamn.

Vi måste bli smartare när det gäller denna typ av investeringar.

Därför kommer vi snart att lägga fram vår nya konnektivitetsstrategi kallad Global Gateway.

Vi vill bygga **Global Gateway-partnerskap** med länder runt om i världen. Vi vill ha investeringar i infrastruktur av god kvalitet, som länkar samman varor, människor och tjänster runt om i världen.

Vi kommer att tillämpa en värdebaserad strategi som erbjuder våra partner insyn och goda styrelseformer.

Vi vill skapa förbindelser – inte beroende!

Och vi vet hur vi kan få det att fungera. Sedan i somras finns det en ny undervattenskabel som kopplar ihop Brasilien och Portugal.

Vi kommer att investera tillsammans med Afrika – för att skapa en marknad för grön vätgas som förbinder Medelhavets båda kuster.

Vi behöver arbeta som Team Europe för att Global Gateway ska bli verklighet. Vi kommer att koppla samman institutioner och investeringar, banker och näringslivet. Och vi kommer att göra detta till en prioritering vid regionala toppmöten – med början vid nästa toppmöte mellan EU och Afrika i februari.

Vi vill göra Global Gateway till ett förtroendeingivande varumärke runt om i världen.

Och låt mig vara mycket tydlig: Att göra affärer i hela världen, global handel – det är bra och nödvändigt. Men det får aldrig ske på bekostnad av människors värdighet och frihet.

Det finns 25 miljoner människor som hotas av eller tvingas till tvångsarbete. Vi kan aldrig acceptera att de tvingas tillverka produkter och att dessa produkter sedan säljs i butiker här i Europa.

Vi kommer därför att föreslå ett förbud mot produkter på vår marknad som har tillverkats genom tvångsarbete.

Mänskliga rättigheter är inte till salu – inte till något pris.

ETT EUROPA SOM FÖRENAS I FRIHET OCH MÅNGFALD

Och, ärade ledamöter, människor är inte bricker i ett förhandlingsspel.

Se vad som hände vid vår gräns mot Belarus. Regimen i Minsk har utnyttjat människor i politiskt syfte. De har satt människor på flygplan och drivit dem mot EU:s gränser.

Detta kan aldrig tolereras.

Och den snabba reaktionen från Europa visar det. **Vi fortsätter att göra gemensam sak med Litauen, Lettland och Polen.**

Och låt oss kalla det för vad det är: en hybridattack för att destabilisera Europa.

Ärade ledamöter,

Detta är inte isolerade händelser. Vi har sett liknande incidenter vid andra gränser. Och vi kan förvänta oss att se dem igen. Därför kommer vi, som en del av vårt arbete med Schengen, att fastställa nya sätt att agera vid sådana aggressioner och se till att vi håller ihop när det gäller att skydda våra yttre gränser.

Men så länge vi inte kan enas om hur migrationen ska hanteras kommer våra motståndare att fortsätta att inrikta sig på den frågan.

Under tiden kan människohandlare fortsätta att utnyttja människor på de livsfarliga rutterna över Medelhavet.

Dessa händelser visar att varje land har ett intresse av ett europeiskt migrationssystem.

Den **nya migrations- och asylpakten** ger oss alla redskap vi behöver för att hantera de olika situationer vi ställs inför.

Alla delar finns där. Det är ett balanserat och humant system som fungerar för alla EU-länder – *i alla situationer*. Vi vet att vi kan enas.

Men under det år som gått sedan kommissionen lade fram pakten har framstegen varit extremt långsamma.

Jag anser att det nu är dags för en europeisk politik för migrationshantering. Så därför uppmanar jag er, både här i parlamentet och i medlemsländerna, att påskynda processen.

Det är ytterst en fråga om tillit. Att medlemsländerna har tillit till varandra. Att Europas invånare har tillit till att det går att hantera migrationen. Tillit till att Europa alltid kommer att leva upp till sin stadigvarande förpliktelse gentemot de mest utsatta och de mest behövande.

Det finns många starka åsikter om migration i Europa men jag tror att en samsyn inte ligger så långt bort.

För de flesta i Europa skulle hålla med om att vi bör motverka irreguljär migration, men även agera för att skydda dem som har tvingats fly.

De skulle hålla med om att de som inte har rätt att stanna bör återvända, men att vi bör ta emot dem som kommer hit legalt och som bidrar så mycket till vårt samhälle och vår ekonomi.

Och vi skulle *alla* hålla med om att migrationsfrågan aldrig bör utnyttjas eller användas för att splittra oss.

Jag är övertygad om att det finns möjligheter för Europa att skapa förtroende när det gäller migration.

Ärade ledamöter,

Samhällen som bygger på **demokrati och gemensamma värden** står på en stabil grund. De tror på människan.

Där uppstår nya idéer, där sker det förändring, där övervinner vi orättvisor.

Efter andra världskriget var det tron på dessa gemensamma värden som sammanförde EU:s grundare.

Och det är samma värden som förenade de frihetskämpar som för över 30 år sedan rev järnridån.

De ville ha demokrati.

De ville ha fria val.

De ville ha en rättsstat –
en stat där alla är lika inför lagen.

De ville ha yttrandefrihet och oberoende medier.

De ville få ett slut på angiveriet, det statliga spioneriet och korruptionen.

De ville ha friheten att inte vara som alla andra.

Eller som den tidigare tjeckiske presidenten Václav Havel så kärnfullt uttryckte det: de ville ha det som är Europas främsta värden.

Det är de värden som utgår från Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv.

De är en del av vår själ, en del av de vi är i dag.

Dessa värden är fastställda i EU:s fördrag.

Och vi åtog oss alla att respektera dem när vi som fria och suveräna stater blev en del av denna union.

Vi är fast beslutna att stå upp för dessa värden. Och vi kommer aldrig att släppa efter på denna beslutsamhet.

Våra värden skyddas genom vår rättsordning och EU-domstolens domar. Dessa domar är bindande. Och vi ser till att de följs – i alla EU:s medlemsländer.

Att värna rättsstatens principer är nämligen inte bara ett ädelt mål – det kräver hårt arbete och en ständig strävan efter förbättring.

Våra rapporter om rättsstatsprincipen ingår i den här processen. Reformerna av rättsväsendet på Malta och korruptionsutredningarna i Slovakien är bara två exempel på vad de har lett till.

Och från och med 2022 kommer våra rapporter om rättsstatsprincipen dessutom att innehålla konkreta rekommendationer till medlemsländerna.

Trots detta ser vi en oroande utveckling i vissa medlemsländer. **Och här vill jag betona en sak: dialogen kommer alltid i första hand.**

Den är dock inget självändamål – den måste leda till något. Därför använder vi oss av dialog och beslutsamma åtgärder.

Vi gjorde det så sent som förra veckan. Och vi kommer att fortsätta göra det.

För rätten till ett oberoende rättsväsende, rätten att behandlas lika inför lagen – dessa rättigheter måste människor kunna förlita sig på oavsett var i Europa de bor och oavsett om de tillhör en majoritet eller en minoritet.

Ärade ledamöter,

EU-budgeten är vår unions framtid uttryckt i siffror. Därför måste den skyddas.

Vi måste se till att varenda euro och varenda cent spenderas väl

och enligt rättsstatens principer. Investeringar som är tänkta att skapa en bättre framtid för våra barn får inte hamna i fel fickor.

Korruption innebär inte bara att man stjälar från skattebetalarna. Korruption avskräcker investerare. Korruption gör att de med mycket pengar kan köpa sig möjligheter, och att makthavare kan kullkasta demokratiska principer.

När det gäller skyddet av vår budget kommer vi att driva varje ärende vidare med alla medel som står oss till buds.

Ärade ledamöter,

När vi försvarar våra värden försvarar vi också vår frihet. Friheten att vara den man är, friheten att säga vad man tänker, friheten att älska vem man vill.

Att vara fri betyder också att vara fri från rädsla. Under pandemin har alltför många kvinnor berövats denna frihet.

Det har varit en särskilt svår tid för dem som inte haft någonstans att gömma sig, som inte kunnat fly från sina plågoandar. Vi måste skapa ljus i det här mörkret, skapa en väg ut ur smärtan, ställa förövarna inför rätta.

Och kvinnorna måste få tillbaka sin frihet och självständighet.

Innan året är slut kommer vi därför att föreslå en lag för att bekämpa våld mot kvinnor. Det handlar om effektiv lagföring, förebyggande arbete och skydd, såväl online som offline.

Det handlar om varje människas värdighet, och om rättvisa. För det är det som är Europas själ. Och den måste vi stärka.

Ärade ledamöter,

Jag vill slutligen tala om en frihet som ger alla andra friheter en röst – mediefriheten.

Journalister utsätts för övergrepp bara för att de gör sitt jobb.

Vissa av dem blir hotade och misshandlade, andra tragiskt nog mördade. Mitt i vår europeiska union. Här vill jag nämna några namn. Daphné Caruana Galizia, Jan Kuciak. Peter de Vries.

Deras berättelser må skilja sig åt i detaljerna. Men en sak har de gemensamt: De stod alla upp för vår rätt till information. Och betalade med sitt liv.

Information är en kollektiv nytta. Vi måste värna dem som skapar öppenhet, vi måste skydda våra journalister.

Därför lägger vi i dag fram en rekommendation om stärkt skydd för journalister.

Och vi måste sätta stopp för dem som hotar mediefriheten. Medieföretag är inte vilka företag som helst.

Deras oberoende är avgörande. Europa behöver därför en lag som säkerställer detta oberoende.

Och nästa år kommer vi att lägga fram en sådan **lag om mediefrihet**.

För när vi försvarar våra mediers frihet försvarar vi också vår demokrati.

Slutsats

Ärade ledamöter,

Att stärka Schumans europeiska ideal som jag nämnde tidigare är ett ständigt pågående arbete.

Och vi ska inte dölja våra motsättningar och brister.

Men hur ofullkomlig den än må vara är vår union både fantastiskt unik och unikt fantastisk.

Det är en union där vi stärker vår *individuella frihet* genom *styrkan i vår gemenskap*.

En union som har skapats lika mycket genom den historia och de värden som vi *delar* som genom våra *olika* kulturer och perspektiv.

En union med en själ.

Det är inte lätt att finna rätt ord för att fånga denna känsla. Men det är lättare om man kan låna dem från någon som inspirerar en. Och det är därför jag har bjudit in en hedersgäst som ska vara med oss i dag.

Många av er känner kanske till henne – **en italiensk guldmedaljör** som fick en särskild plats i mitt hjärta i somras.

Men vad ni kanske inte vet är att hon så sent som i april fick veta att hennes liv svävade i fara. Hon genomgick en operation, kämpade sig igenom sjukdomen och återhämtade sig.

Och bara 119 dagar efter att ha lämnat sjukhuset tog hon guld i de paralympiska spelen. Ärade ledamöter, låt oss hälsa **Beatrice Vio** välkommen. Bebe har övervunnit så många svårigheter, i så unga år.

Hon har *lyckats mot alla odds*. Hennes framgång bygger på talang, uthållighet och en aldrig sviktande positiv inställning. I henne kan vi se hela hennes generation, hon är en ledare och en förkämpe för de frågor hon brinner för.

Och hon har lyckats uppnå allt detta genom att följa sin fasta övertygelse: *om något verkar omöjligt, då kan man göra det. Se sembra impossibile, allora si può fare.*

Så resonerade Europas grundare, och **samma anda präglar Europas nästa generation**. Låt oss inspireras av Bebe och av alla ungdomar som ändrar vår uppfattning om vad som är möjligt.

Som visar oss att man kan bli vad man vill vara. Och att man kan *uppnå* allt det man *tror* på.

Ärade ledamöter,

Detta är Europas *själ*.

Detta är Europas *framtid*.

Låt oss göra den starkare tillsammans.

Viva l'Europa.